

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

27 מרץ 2016

תמ"ש 8719-06-13 נ.ו' ואח' נ' א.ו' ואח'

1

בפני כב' השופט איתי כץ

תובעת

1. נ.ו

ע"י ב"כ עוה"ד עז אלדד

(נתבעת שכנגד)

נגד

נתבעים

1. א.ו

2. א.ו

3. ו.י.ט

(תובעים שכנגד)

ע"י ב"כ עוה"ד שמעון מאיר ביטון

2

פסק דין

3

4 לפניי מונחות שתי תובענות הדדיות בין הצדדים, שתיהן לפי חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-
5 1965 (להלן – **החוק**), עקב ביטויים שכתבו הצדדים או חלקם זה כנגד זה ברשת החברתית
6 פייסבוק, ואשר לטענת הצדדים ביטויים אלו עולים כדי עוולת לשון הרע.

7

8 הצדדים – גב' נ.ו. (להלן – למען הנוחות בלבד – תיקרא "נ." או "**התובעת**") היא גיסתו של
9 נתבע 2 – מר א.ו. (נשואה לאחיו) (ולהלן ייקרא "א.ו."). נתבעת 1, גב' א', היא רעייתו של א.ו.
10 (להלן תיקרא "א."). נתבעת 3, גב' י.ט, היא גיסתה של נ' (להלן תיקרא "י."). מטעמי נוחות,
11 א.ו, א' ו-י' ייקראו יחדיו גם "**הנתבעים**").

12

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

27 מרץ 2016

תמ"ש 8719-06-13 נ.ו' ואח' נ' א.ו' ואח'

כתב התביעה של נ' הוגש מלכתחילה כנגד שתי נתבעות נוספות – XXX ו- YYY, אך התביעה נגדן נמחקה בהחלטה של כב' השופט ארנברג מיום 6.11.2013 (התביעה הוגשה תחילה לבית משפט השלום בירושלים, ובהמשך הועברה לבית המשפט לענייני משפחה).

תביעת נ'

לטענת נ' הנתבעים עשו כנגדה יחד אחת, על רקע סכסוך משפחתי, וביזו אותה בפומבי בדף הפייסבוק שלה. אלא שכתב התביעה מטעם נ', כמו גם תצהיר עדותה, כלל אינם מפרטים כנדרש מהי עילת התביעה כנגד כל אחד מן הנתבעים, וביתר פירוט: מהו הפרסום שביצע כל אחד מהם ביחס ל-נ' אשר עולה, לשיטתה, כדי לשון הרע נגדה. נ' הסתפקה בטענה כללית נגד כל הנתבעים יחד, וצירפה מספר צילומי מסך מדף הפייסבוק שלה, ללא הפירוט העובדתי הנדרש ביחס לכל נתבע ולכל אמירה נטענת. אפשר בהחלט שהיה מקום להורות על סילוק התובענה על הסף מחמת העדר פירוט של עילת התביעה. בהחלטתי מיום 17.8.2015 הצעתי לב"כ הנתבעים להעלות את טענותיו בעניין סילוק התביעה על הסף באמצעות הגשת בקשה נפרדת כדין, ולא כבדרך-אגב במסגרת תגובה שהגיש לבקשה אחרת בעניין אחר; אך בקשה לסילוק על הסף - לא הוגשה. אציין כי הוגשה בקשה בתחילת ההליך, עוד כשהתיק עמד ונדון בפני בית משפט השלום, אך הבקשה נזנחה, הלכה למעשה, ללא מעש, ולא נתבקשה בה החלטה.

הלכה למעשה, תוך כדי בירור ההליך, התבררו מהם הפרסומים המדויקים עליהם מלינה נ', ובכך בעצם נרפא הפגם המהותי שנפל בכתב התביעה המקורי. לנתבעים ניתנה הזדמנות מלאה להבין מהן טענות נ' כנגדם, ולהתגונן מפניהן, והם אמנם התגוננו מפני הטענות, הן באמצעות חקירתה הנגדית של נ', אשר במהלכה נשאלה על הפרסומים הספציפיים, והן בסיכומי הנתבעים בכתב, שם ביצעו ניתוח מלא ומפורט של האמירות ההדדיות, לרבות האמירות שעליהן מתבססת נ' בתביעתה; זאת בנוסף לסיכומיה בכתב של נ', גם שם פירטה את הפרסומים הפוגעים לשיטתה. עם זאת, יש מספר פרסומים שצורפו כנספחים בלבד, אך פרט לכך לא זכו לכל התייחסות מפורשת מטעם התובעת נ' בכתבי טענותיה. דא עקא, אין זה תפקידו של ב"כ הנתבע, ובוודאי אין זה תפקידו של בית המשפט, לעיין עיון כללי במסמכים, ולהחליט בעצמו, עבור התובעת, מה מתוך שלל החומר עלול להיחשב פרסום

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

27 מרץ 2016

תמ"ש 8719-06-13 נ.ו' ואח' נ' א.ו' ואח'

לשון הרע כנגדה, ועל ידי מי. על התובעת, באמצעות ב"כ, מוטלת החובה לפרט כבר בכתב התביעה מהם הפרסומים המדויקים אשר לשיטתה עולים כדי לשון הרע, על ידי מי בוצעו ויתר העובדות והנדרש על מנת לבסס עילת תביעה ולו לכאורה. כאמור לעיל, לגבי חלק מן הפרסומים הפגם נרפא בעקיפין בשלבים מאוחרים יותר, כגון בסיכומיה בכתב של נ', אך לגבי יתר הפרסומים כל מה שהונח בפני בית המשפט הוא צילומים של דפי פייסבוק ללא התייחסות או הסבר מצד התובעת מה מוכיחים הצילומים הללו; הוגשו מסמכים שעשויים לשמש כראיות, אך ללא הסבר מהו הנדון אותו הן נועדו להוכיח. לגבי פרסומים מן הסוג הזה, צילומים שהוגשו ללא פירוט טענות נלווה, לא נוסחה תביעה של ממש, ואין מנוס מדחיית התביעה ביחס לצילומים הללו.

ומכאן לגוף העניין:

ראשית, אין מחלוקת לגבי העובדה שכל הפרסומים שיצוינו להלן פורסמו ברשת החברתית פייסבוק, סביב התאריך 10.4.2013, במסגרת תגובות ו"פוסטים" שנכתבו על גבי הדפים האישים של הצדדים בפייסבוק, באופן פומבי, ובאופן שהיה מיועד לקריאה על ידי יותר מאדם אחד זולת הנפגע, ולא במסגרת התכתבויות פרטיות בין הצדדים לבין עצמם בלבד. במובן זה מתקיים יסוד ה"פרסום" הדרוש, בין היתר, לשם קיום עוולת לשון הרע (ר' תמ"ש ב"ש) 21757-10-11 פלוני נ' אלמוני (11.8.2013)).

הפרסומים הפוגעים לפי טענות נ':

טענות נ' וא', זו כנגד זו:

כפי שעולה ממוצגים ת/6, ו-ת/8, שבהם התכתבות פומבית בין נ' לבין א' בדף הפייסבוק של נ' מיום 10.4.2013, שתי הנשים פרסמו זו כנגד זו אמירות העולות ללא ספק כדי לשון הרע, במובן של העברת מסר שעלול לבזות, לפגוע או להשפיל את הנפגע – הן נ' והן א' - לעיני קוראי דף הפייסבוק של נ'.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

27 מרץ 2016

תמ"ש 8719-06-13 נ.ו' ואח' נ' א.ו' ואח'

בשעה 15:19 כתבה א' תגובה בסגנון בוטה על "פוסט" שפרסמה נ' בדף הפייסבוק שלה, ואשר מתועדת במוצג ת/6 - "ניידות משטרה זה מה היא יודעת, זה מעיד על תסכול וריקנות... היא צריכה לטפל בעצמה" וכו', תוך התייחסות ברורה לנ'. ספק אם תגובה זו לבדה, בוטה ולא נעימה ככל שתהיה, עולה כדי "לשון הרע"; אלא, שתגובה זו הובילה לשרשרת תגובות הדדיות בין נ' ו-א', הכל בפומבי על גבי דף הפייסבוק של נ', אשר כללו גידופים והשמצות מבזות ומשפילות זו כנגד זו, אשר ללא ספק עולות כדי לשון הרע.

להלן לקט מן הנכתב בתגובות ההדדיות בין נ' לבין א':
נ' הגיבה לא': "...לכי תמותי על הילדים שלי, טיפשה מגעילה עלובת נפש כמה רוע יש בך... לכי תמשיכי לנקות לאחרים ת'רגלים... " (מוצג ת/6); "תצליחי, טיטניק 2" (מוצג ת/8); "...תמשיכי לנשק לי את התחת חולת נפש... לא רוצים אותך באף עבודה בגלל זה התחננת שיקבלו אותך למתנס אני במקומך לא יצא מהבית כולם אומרים את זה גורילה לא בן אדם לא באים לקוחות לכי חולת נפש גדולה א.ו' בוגד בך כי איך אפשר להכניס דבר כזה!!! חחחחחח... " (מוצג ת/8)

א' הגיבה לנ': "ממורמרת חולת נפש תמיד הבנתי את זה... את והשכנה שלי בתחת שלי ולפחות אני מתפרנסת בכבוד ולא בגזל כמוד, שכחתי שאת נראית כמו מלכת יופי פח זבל שכמותך" (מוצג ת/8)

מרבית האמירות בפרסומים של שתי הנשים הן גידופים, אשר על פי רוב, חרף הבוטות שבהם, קורא סביר לא ייחס להן משמעות אמת, ויבין שמדובר בניבולי פה זולים שנאמרים בעידנא דריתחא, ולא מתוך כוונה שזו האמת העובדתית ("מגעילה" "עלובת נפש", "פח זבל"). עם זאת, נכללו בדבריהן גם התבטאויות החורגות מגידופים בלבד, ואשר מתייחסות כביכול למצב עובדתי אמיתי, באופן שיש בו להשפיל את הצד השני ולפגוע; כך למשל, ההתייחסות ההדדית של כל אחת באופן מבזה למראה החיצוני של השניה באופן נלעג ("מלכת יופי" בלשון סגי נהור; "גורילה"). שתיהן מבזות את דרך הפרנסה של השניה וא' אף מרמזות על עבריינות ("לא רוצים אותך באף עבודה לכן התחננת", "מתפרנסת בגזל", וכו'). באשר לביטוי "חולת נפש", בו עשו שתי הנשים שימוש זו כנגד זו: בנסיבות מתאימות, בהן קורא סביר עלול לסבור כי הביטוי נאמר כאמירה עובדתית אמיתית ביחס לנפגע, ולא בגידופים סתמיים גרידא, ניתן לראות גם בביטוי זה כלשון הרע (ת.א. (י-ם) 1594/06 ברהוס

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

27 מרץ 2016

תמ"ש 8719-06-13 נ.ו' ואח' נ' א.ו' ואח'

נ' בניטה (23.11.2008)). במקרה הנדון נראה כי שתי הנשים כיוונו בביטוי זה לייחס לאישה השנייה אמירה עובדתית, חורגת מגידוף כועס בלבד, ולפיכך גם בביטוי זה מצאתי לשון הרע באמירות של שתי הנשים.

מסקנתי אפוא כי גם נ' וגם א' ביצעו פרסום של אמירות העולות כדי "לשון הרע" זו כנגד זו.

הן נ' והן א' ניסו לחסות תחת הגנות שונות המפורטות בחוק איסור לשון הרע, ובעיקר לאחוז בהגנת תום הלב – באופן ספציפי בסעיף 15(10) – "הפרסום לא נעשה אלא כדי לגנות או להכחיש לשון הרע שפורסמה קודם לכן". למעשה טוענת כל אחת מהן שהיא אמירה שלה היא רק בגדר תגובה, אזי אין מדובר בלשון הרע, לפי סעיף 15(10) – "היא התחילה". אלא, שההגנה איננה בלתי מוגבלת, ותוכנה של תגובת הכחשה או גינוי צריך להיות בתחום הסביר בנסיבות העניין (סעיף 16 לחוק). אציין, במענה לטענת ב"כ נ' בסעיף 35 לסיכומיה בכתב, שההגנה של הכחשת לשון הרע מעוגנת בסעיף 15(10) לחוק בלבד, להבדיל מסעיף 15(3) לחוק, שעניינו הגנה על עניין אישי כשר שאינו כולל הכחשה של לשון הרע (ר' ע"א 334/89 מיכאלי נ' אלמוג, פ"ד מו(5) 555).

במקרה הנדון, מדובר בהתכתבות פומבית שכללה לפחות שתי תגובות מטעם כל אחת מהנשים, באופן שכל אחת מהן הגיבה לדברי השנייה לפחות פעם אחת, לפיכך השאלה "מי התחילה" את השרשור מקבלת חשיבות משנית. לגוף העניין, התגובות ההדדיות מצד שתי הנשים בוטות וחריפות יתר על המידה, וחורגות מן הנדרש לשם הכחשת האמור בפרסום הקודם של האישה השנייה, כך שממילא לא ניתן לומר כי איזו מן התגובות הקיצוניות נעשתה בתום לב, כנדרש בסעיפים 15(10) לחוק ו- 16 לחוק; אף אין לומר כי תוכן התגובות הצטמצם רק לגינוי או הכחשה של הפרסום קודם אלא באמירות קשות נוספות וגידופים מעבר לכך. אוסיף, כי האמירות ההדדיות הן ברמת חומרה דומה למדי. על כן, נוכח חומרת התגובות של הנשים זו כלפי זו, החורגות מהכחשה סבירה של דברי האישה האחרת, לא מצאתי כי האמירות חוסות תחת הגנת תום הלב, והטענות הן של נ' והן של א' ביחס להגנת תום הלב – נדחות.

אציין, כי הוגשה לי גם תמונה שני פירסמה בדף הפייסבוק, של אישה גדולת מימדים רוכבת על אופניים (מוצג ת/7), וכן תמונה של ילד עם משקל עודף (מוצג נ/1), ולטענת א' גם באלו

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

27 מרץ 2016

תמ"ש 8719-06-13 נ.ו' ואח' נ' א.ו' ואח'

1 ביקשה נ' לבזות אותה כיוון שני' מתייחסת בפרסומים אלו בלעג לממדיה הגופניים של א'
2 אלא, שפרסומי התמונות הוגשו לעיוני ללא שברור מתוכם למי בדיוק הם מיוחסים. לגבי שני
3 המוצגים לא ברור מתי פרסמו, באיזה הקשר, והאם בהקשר שממנו קורא סביר יכול להבין
4 בבירור שני' מתייחסת לא' דווקא. עם זאת, כאמור לעיל, גם ללא תמונות אלו, מסקנתי היא
5 שני' ביצעה עוולה של לשון הרע כלפי א'; וגם א' ביצעה עוולה של לשון הרע כלפי נ'.
6
7
8
9

טענות נ' כנגד א.ו'

10
11
12 נ' ציינה כי א.ו' ביצע שני פרסומים ביחס אליה, העולים כדי לשון הרע נגדה (סעיף 9
13 לסיכומיה בכתב, עמ' 2 לסיכומים):
14

א. מוצג ת/11 –

15
16 לטענת נ', א.ו' כתב בדף הפייסבוק של א' את המילים "פח אשפה" תוך שהוא מתייחס בכך
17 לנ'. עיון במוצג ת/11 מגלה התכתבות פומבית מיום 10.4.2013 על גבי דף הפייסבוק של א',
18 בין א.ו' לבין אישה נוספת שאיננה צד להליך זה. שמה של נ' כלל אינו מוזכר בהתכתבות הזו,
19 ומתוך קריאת הפרסום עצמו, כפי שהוגש לי, שהוא ככל הנראה קטע מתוך התכתבות רחבה
20 יותר, לא ניתן להבין במי מדובר. ניתן להבין שמדובר באישה כלשהי אך לא בהכרח בנ'.
21

22 די בכך כדי לדחות את רכיב זה של התביעה כנגד א.ו'.
23 גם לגוף העניין, אפילו הייתי מניח שידוע לכל שהאישה נושא ההתכתבות היא אמנם נ' –
24 ואין זה כך - גם אז אינני סבור כי האמירה המיוחסת לא.ו' עולה כדי לשון הרע, בקריאת
25 המשפט כולו: "די, זה א.ו'... לא להתייחס לפח אשפה נראה אותה מחר ממשיכה לכתוב..."
26

זה בטיפול של המשטרה

27 סביר להבין את המילים הללו כגינוי המתייחס למכלול הדברים שנכתבו קודם לכן בדף
28 הפייסבוק של נ' בין א' לבין נ' והוזכרו לעיל, במובן של "הדברים שנכתבו שם אינם ראויים
29 להתייחסות", ולא בהכרח כי נ' עצמה היא "פח אשפה", ואני מקבל את גרסתו של א.ו'
30 בעניין זה (עמ' 10 שורות 18-20, עדותו של א.ו', פרוטוקול מיום 2.2.2016). הגינוי נוקט לשון
בוטה אך שאינה קיצונית מדי, ושאינה עולה כדי עוולה.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

27 מרץ 2016

תמ"ש 8719-06-13 נ.ו' ואח' נ' א.ו' ואח'

על כן, ביחס לאמירה של א.ו' במוצג ת/11, הנני דוחה את תביעת נ'.

ב. מוצג ת/14 -

פרסום נוסף, אשר לטענת נ' מיוחס לה ומבזה אותה, הוא תמונה של דמות החבובות "מיס פיגי" שפורסמה בפומבי בדף הפייסבוק של א.ו' ביום 9.4.2013, בתוספת כותרת "**כמה יופי יש לך מיס פיגי....**"

כידוע, פרסום לפי חוק איסור לשון הרע יכול שיעשה באמצעי ויזואלי, ולא רק באופן מילולי. במקרה הנדון מדובר בתמונה שנלווה לה כיתוב מילולי אשר קורא סביר מבין אותו בלשון סגי נהור ("**כמה יופי**" במובן של אינך יפה כלל). הפרסום גם לא חייב לנקוב בשם מפורש של הנפגע, ובלבד שניתן להבין מתוכו למי הוא מרמז. במקרה הנדון, העברת המסר נעשתה בפומבי, לעיני קוראי דף הפייסבוק של א.ו', והמסר הגיע בפועל לפחות לאותם אלו שהגיבו על הפרסום, בתוך אותו דף פייסבוק, ואשר ללא ספק הבינו כל המגיבים – כפי שעולה מתוכן התגובות, שא.ו' מייחס את התמונה והכיתוב הנלווה לנ': ראו תגובת א' במוצג ת/14 "**נכון גיסתי אחד על אחד**" וכך גם יתר המגיבים אשר מתוכן התגובות עולה בבירור כי **כולם** הבינו שהתמונה מיוחסת לאותה אישה מסויימת, שהיא גיסתה של א' – הלא היא נ', ואני מקבל את עמדת נ' בעניין זה, ודוחה את גרסת א.ו' כי התכוון לאישה אחרת. שעה שמתבררות גם הנסיבות החיצוניות לפרסום, מסקנה זו מתחזקת – א.ו' הודה שידוע שהכינוי "מיס פיגי" מיוחס במשפחה שלהם לנ' (עמ' 11 לעדותו), וניסיונו במהלך הדיון לייחס את הפרסום לכוכבת הטלוויזיה ליהי גרינר, ולא לנ', לא היה אמין בעיני, ואינני מאמין לא.ו' בנושא זה.

טענה אחרת של א.ו' היא שאין בפרסום לשון הרע ("**למה, מיס פיגי זה שלילי? מיס פיגי זאת סדרה של טלוויזיה**" – עמ' 11 לעדותו של א.ו.). גם בעניין זה אינני מקבל את גרסתו. הפרסום נועד לשים את נ' ללעג, להשוות את ממדי גופה והמראה החיצוני שלה לאלו של דמות קריקטורית של חזרזירה, ולא באופן מחמיא אלא באופן משפיל ונלעג. נוכח האמור, אני מקבל את תביעת נ' בעניין תמונת "מיס פיגי" וקובע כי בפרסום האמור ביצע א.ו' עוולת לשון הרע נגד נ'.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

27 מרץ 2016

תמ"ש 8719-06-13 נ.ו' ואח' נ' א.ו' ואח'

באשר לתביעה שכנגד מצד א.ו' כנגד נ': א.ו' הוא תובע 2 בתביעה שכנגד. ברם, עיון מעמיק בכתב התביעה שכנגד, מגלה (סעיף 12 לכתב התביעה שכנגד) טענות בגין לשון הרע שביצעה לכאורה נ' כנגד א' (ובנה של א') (סעיף א' ו-ב') וכנגד י' (סעיף 12(ד)) בלבד. גם בתצהיר עדותו של א.ו. אין התייחסות לפרסומים שביצעה לכאורה נ' ביחס אליו, ובסיכומים בכתב אין כל התייחסות לעניין. על כן, לא ברור למה הוא בחר לתבוע את נ' בהעדר כל עילת תביעה אישית שלו כנגדה, ועל כן תביעתו נדחית.

טענות נ' כנגד י':

א. מוצג ת/4 -

נ' טענה (עמ' 5 לעדותה, פרוטוקול מיום 2.2.2016) כי פרסמה בדף הפייסבוק שלה (נ') פוסט בנושא קצבאות ילדים, פוסט שאינו נוגע כלל ל" או מהנתבעים, אך בתגובה י' נכנסה לדף הפייסבוק של נ' וכתבה המשפט הבא, המופיע במוצג ת/4: **"אני מבינה שאת לא מפסיקה להטריד לא את האחים שלי, ולא את הילדים שלהם ולא את הנכדים, חולת נפש מספרת וטוענת שפגעו בך ובילדים שלך ספרי לכולם מה עשית לבת שלי בבוקר בתחנת האוטובוס ובנוסף לזה הבן שלך מהווה דוגמה וחינוך [...]** [מילה לא קריאה] **שאת טוענת שאת נותנת, נ' אם הגעת לילדים שלי את הסתבכת איתי!!!!"**

י' אישרה כי כתבה את הדברים (עדותה של י', עמ' 14 לפרוטוקול) והסבירה כי הדברים נכתבו על רקע אירוע שבו נ', או הבן של נ', העליבו את הבת של י', ומפני שני כינתה את הבת של י' "שמנה" (שם).

אני סבור שבאמירות אלה, לפיהן נ' מטרידה בני משפחה רבים, השמצת של בנה של נ', החינוך שני מעניקה לו, וכן בביטוי "חולת נפש", ביצעה י' פרסום פומבי פוגע, אשר בנסיבות העניין עולה כדי לשון הרע כלפי נ'. הטענה כי הדברים נכתבו מאחר שני העליבה את הבת שלה, אינה חוסה תחת הגנת סעיף 15(10) לחוק. תגובת הכחשה לפי סעיף זה צריכה לבוא בתגובה ללשון הרע שפורסמה קודם לכן; כלל לא הוכח או נטען כי דברי נ' לבת של י' עלו כדי עוולת לשון הרע, האם הדברים נאמרו בפני אנשים נוספים והאם אמנם מדובר בתגובה לאותם דברים, יתר על כן הפרסום של י' איננו הכחשה אלא בעיקר נוקט לשון מאיימת

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

27 מרץ 2016

תמ"ש 8719-06-13 נ.ו' ואח' נ' א.ו' ואח'

ומזהירה. עם זאת אציין, כי הדברים ללא ספק אינם במידת החומרה של האמירות שפורטו לעיל, אלא נופלים מהם, וחורגים רק במעט מעל הגבול של לשון מותרת.

באמור מצאתי אפוא כי י' ביצעה עוולת לשון הרע כלפי נ'.

באשר לתביעה שכנגד של י' כנגד נ': י' היא תובעת 3 בתביעה שכנגד. עיון בכתב התביעה שכנגד, מייחס לנ' את האמירה הבאה כנגד י' (סעיף 12 (ד) לכתב התביעה שכנגד): **"אני חושבת שמדינת ישראל צריכה לעבוד על הפשע שקורה במדינת ישראל, הרבה סמים, יש הרבה גניבות, הרבה ישראלים שברחו מהארץ עקב זה שעשו פשע וברחו כמו פחדנים, יש הוכחות לכך... המבין יבין ורציחות שהמדינה משחררת אותם מהר וצעירים שמעשנים מריחואנה... וקיוסקים שמוכרים פי 100"**. לא מצאתי בפרסום זה, אשר לגביו לא נמסרו פרטים נוספים, כל לשון הרע, על פניו, ובוודאי שלא מצאתי בו ייחוס כלשהו כלפי י', והתביעה ביחס לרכיב זה נדחת. בסיכומי הנתבעים אף לא מצאתי התייחסות חוזרת לאמירה זו, ומכאן שהתביעה נזנחה בפועל. אף י' עצמה הודתה בחקירה הנגדית בדברים הבאים (ע' 15), **המדברים בעד עצמם: "אני לא יודעת על מה אני תובעת אותה. אם היא לא הייתה תובעת אותי אני לא הייתי תובעת אותה..."**. לפיכך, התביעה שכנגד מטעם י' כלפי נ' נדחת.

התייחסות לטענות נוספות

1. טענות נ' בדבר פרסומים שבוצעו בידי אנשים לא ידועים תחת שמות בדויים "אנג'י ב' " או "מיקי ר" – נדחות. השערתה כי תחת השם הבדוי מסתתר מי מן הנתבעים לא הוכחה מעבר להשערה כללית בעלמא של נ', והיא נדחת.

2. מוצגים נוספים שלא נכללה התייחסות אליהם בכתב התביעה, או ביתר כתבי הטענות – כאמור לעיל: לא די בצירופם של צילומי אמירות לכתב התביעה כנספחים על מנת לבסס על פיהם עילת תביעה; על התובעת לפרט בכתב התביעה, במילים ברורות ומפורשות, מהו המעשה הפסול המיוחס לנתבעים, על מנת לאפשר לנתבעים להגיב לעניין, ולבית

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

27 מרץ 2016

תמ"ש 8719-06-13 נ.ו' ואח' נ' א.ו' ואח'

המשפט לפסוק בעניין. כזאת לא נעשה, לפיכך תביעת הצדדים המבוססת על יתר המוצגים, אשר לא נלוותה אליהם עילת תביעה מפורטת וברורה – נדחית.

סיכום ביניים

בפרסומים שביצעו א' ו- נ' זו כלפי זו בדף הפייסבוק של נ', כמתואר לעיל, הן ביצעו עוולות לשון הרע זו כנגד זו.

א.ו' ביצע עוולת לשון הרע כנגד נ' בפרסום תמונת מיס פיגי עם הכיתוב הנלווה. י' ביצעה עוולת לשון הרע כנגד נ' בכינוי חולת נפש ויתר הדברים שנאמרו בתגובה שכתבה.

פיצוי ללא הוכחת נזק

בהתאם לסעיף 7א לחוק, רשאי בית המשפט לחייב נתבע לשלם לנפגע פיצויים בשל ביצוע עוולה לפי חוק זה, אף ללא הוכחת נזק, בשיעור של עד 50,000 ₪. הצדדים לא הוכיחו נזק והסתמכו על סעיף זה. בנוסף, אם מוכח שלשון הרע פורסמה בכוונה לפגוע, רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע לשלם לתובע פיצוי שלא יעלה על 100,000 ₪, ללא הוכחת נזק.

לעניין גובה הפיצויים, אין בידי בית המשפט נוסחה מדויקת לחישובו, וככלל מדובר באומדן שבגדרו יילקחו בחשבון נסיבות המקרה הנדון. בכלל זה, ניתן להתחשב בין היתר בהיקף החשיפה ומסגרת תפוצת הפרסום, זהות האנשים שאליהם מופנה הפרסום והקשר שלהם לנפגע, חומרת ההתבטאויות, המדיה שבה בוצע הפרסום והנגישות אליו, השלכות עתידיות שיש לפרסום, אם בכלל, על שמו הטוב של הנפגע, וכיוצא באלו; וכן התחשבות גם בהתנהלות הצדדים במהלך ההליך המשפטי.

במקרה זה הפגיעה יחסית מצומצמת. מדובר בהתכתבויות נקודתיות בדפי פייסבוק של הצדדים, אשר החשיפה אליהם מוגבלת, יחסית, ובעיקרה מיועדת לעיניהם של חברי הפייסבוק בלבד, גם אם הפרסום הוא "פומבי", גם אז יש להניח שאת ההתבטאויות קראו בעיקר בני המשפחה הרלבנטיים, ובחומר עולה שכמה מחברי הפייסבוק דווקא יצאו להגנת נ' בתגובות משלהם, ובכך ריככו במידה מסויימת את עוצמת ההשפלה. במובן זה החשיפה יחסית מצומצמת ומוגבלת בהשוואה, למשל, למדיה של טלוויזיה או שלטי חוצות. ביחס

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

27 מרץ 2016

תמ"ש 8719-06-13 נ.ו' ואח' נ' א.ו' ואח'

לפרסום תמונת "מיס פיגיי", היקף הפגיעה מצומצם גם במובן זה שרק קבוצה מצומצמת
יחסית הבינה במי מדובר, ולא כל אחד, שאיננו מבני המשפחה יכול להבין במי מדובר מתוך
הפרסום עצמו. כמו כן, הפגיעה נקודתית בזמן וללא השלכות לטווח ארוך. חומרת
ההתבטאויות של כל הצדדים אינה אחידה, דבריהן של נ' וא' זו כלפי זו הן החמורות ביותר,
שני בחומרתו הוא הפרסום שביצע א.ו., ולבסוף הפרסום של י', אשר חוצה רק במעט את
הגבול של לשון הרע.

עם זאת, מצאתי שכל הצדדים כולם התכוונו לפגוע ולבזות בדברים שכתבו, ובמיוחד א.ו.
בפרסום התמונה. גם בהיבט זה יש להתחשב במידה רבה, לעניין קביעת סכום הפיצוי.
בנוסף, התחשבתי, באופן ניסוח כתב התביעה של נ' וההתנהלות המשפטית, שהקשו על
בירור ההליך במהירות וביעילות. מצד שני, התחשבתי גם בכך שא.ו ו י' הגישו תביעה שכנגד
נגד נ' ללא כל עילה אישית נגדה.

שיקול נוסף שלקחתי בחשבון בעת קביעת סכום הפיצויים הוא ההקשר המשפחתי הכאוב
שבו נאמרו הדברים מפי כל הצדדים, לפיכך העדפתי שלא לפסוק סכומים גבוהים שעלולים
רק להוסיף שמן למדורה.

סוף דבר, לאחר ששקלתי את כל ההיבטים הנזכרים, בפרופורציה המתאימה הנני מורה על
תשלום פיצויים כדלקמן:

1. נ' תשלם לא' פיצויים בסך 10,000 ₪.

2. א' תשלם לנ' פיצויים בסך 10,000 ₪.

3. א.ו' ישלם לנ' פיצויים בסך 5,000 ₪.

4. י' תשלם לנ' פיצויים בסך 1,000 ₪.

כל הסכומים ישולמו בתוך 30 ימים ממועד פסק זה, ולאחר מועד זה יישאו הפרשי הצמדה
וריבית כחוק.

בנסיבות העניין כל צד יישא בהוצאותיו.

ניתן לפרסום בהשמטת שמות הצדדים ופרטים מזהים אחרים.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

27 מרץ 2016

תמ"ש 8719-06-13 נ.ו' ואח' נ' א.ו' ואח'

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10

המזכירות תודיע ותסגור התיק.

ניתן היום, י"ז אדר ב' תשע"ו, 27 מרץ 2016, בהעדר הצדדים.

איתי כץ, שופט

11
12
13
14
15
16
17
18